

Per recordar millor...

Era una vegada un matemàtic que va fixar-se com a objectiu de vida dedicar-se a fer tot el que fos possible per compartir amb els altres el seu amor per la que, ell pensava, era la més bella de les ciències. Estudiada amb passió la matèria, aviat s'adonà que hi havia estimulants problemes per a resoldre i així va gaudir sempre de l'art de descobrir nous resultats. Però aviat observà que ser acadèmic, ser catedràtic i fer una escola matemàtica pròpia no era suficient per tal de garantir "el futur" de la Matemàtica. Aleshores va començar a formar professors novells i aportar formació continuada als ja veterans. A més de llibres universitaris, també va fer llibres educatius i de text. I no ho va fer per fer sinó per a millorar la formació, per a defensar unes idees i una manera de veure el món. En fer això també va voler donar volada internacional a la seva tasca i va promoure programes de col·laboració i solidaritat amb professorat d'arreu del món, programes en els quals s'involucrà personalment. També va copsar la necessitat de què tota la societat desenvolupés una major sensibilitat envers la Matemàtica com a part important del seu propi progrés, de la seva cultura. I per això escrivia als diaris, donava conferències, acceptava entrevistes i escrivia temes de divulgació. Però va anar més enllà. Va veure clar que influir en la societat adulta no era suficient per tal de garantir que en els anys a venir noves generacions s'enamouessin també de les Matemàtiques i n'esdevinguessin amants. Per això va fer llibres per estimular el jovent a gaudir fent matemàtiques, a passar-ho bé resolent problemes i jocs. I així també va promoure per a nens i nenes amb potencial talent, l'estímul del seu aprenentatge matemàtic.

Ell va viure intensament la seva feina sabent combinar tot un ventall molt ampli d'activitats i nivells: com a catedràtic d'Anàlisi Matemàtica, com Acadèmic, com a President de l'ICMI, com a divulgador, escriptor, promotor... Moltes varen ser, a Catalunya, a tot Espanya i arreu del món les persones que gaudiren del seu mestratge.

I vet aquí que, un dia d'abril de 2004, quan encara el seu cap era ple d'idees i projectes i el seu cor l'animava a seguir dedicat a grans objectius compartits amb molta gent... ens va deixar. Una mort sobtada tallava de cop una vida plena i rica.

Davant d'aquesta situació queden dues preguntes per atendre. Si ens ha deixat... on és ara? Quan sortiu cada dia al carrer i mireu el cel blau o els estels d'una nit serena, si hi penseu descobrireu que en aquest cel, més enllà del nostre horitzó, hi ha un cel molt especial que és el dels professors de matemàtiques bons. El cel on ja hi són molts col·legues, molts dels nostres mestres i dels nostres amics. Aquí a baix podem seguir llegint i reflexionant sobre el que ell va fer però mirant cap a dalt podem pensar que ell segueix essent un punt de referència per a nosaltres, hereus tots del seu valuós llegat intel·lectual i humà.

La darrera qüestió és:.. i qui va ser?

Miguel de Guzmán Ozámiz
(Cartagena 1936 – Madrid 2004)

...un mestre, un referent, un amic

¡Hasta siempre Miguel!

...y ¡gracias!

Claudi Alsina i Català